

Prins și judecat

Sabat după-amiază

De memorat:

„El zicea: «Ava – adică: Tată – Ție toate lucrurile Ți sunt cu puțință; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, facă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu.»” (Marcu 14:36).

Capitolele 14 – 16 din Marcu sunt cunoscute drept capitolele patimilor, deoarece descriu suferința, moartea și învierea Domnului Isus. După cum am notat la Studiul 9, ultimele șase capitole din Marcu acoperă numai aproximativ o săptămână. Majoritatea evenimentelor din Marcu 14 – 16 au loc în joia sau în vinerea acestei Săptămâni a Patimilor. Moartea Domnului Isus va avea loc vinerea, iar învierea, duminica.

Studiul din această săptămână se concentrează asupra capitolului 14 din Marcu, începând cu a cincea povestire în ramă, care îmbină două acțiuni opuse în legătură cu Isus. Urmează Cina cea de Taină, sau Cina Domnului, după care vine chinul Lui din Ghetsimani. Acolo este arestat și dus înaintea conducătorilor pentru a fi judecat. Scena judecății este legată de renegarea lui Isus de către Petru, alcătuind a șasea și ultima dintre povestirile în ramă din Marcu. Din nou este vorba de două acțiuni opuse, dar, printr-o paradoxală turnură, ele afirmă același adevăr.

Două intrigi contrastante se desfășoară în paralel în cadrul narațiunii. Într-un stil alert, Marcu îi prezintă cititorului aceste intrigi conflictuale, dezvăluind în același timp victoria lui Isus.

Duminică, 8 septembrie

De nouitat

1. Citește Marcu 14:1-11. Care două relatări se întrepătrund aici și cum se completează una pe cealaltă?

Marcu 14:1-11

¹ După două zile era praznicul Paștilor și al Azimelor. Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să prindă pe Isus cu vicleșug și să-L omoare.

² Căci ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca nu cumva să se facă tulburare în norod.”

- ³ Pe când ședea Isus la masă, în Betania, în casa lui Simon, leprosul, a venit o femeie care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump; și, după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus.
- ⁴ Unora dintre ei le-a fost necaz și ziceau: „Ce rost are risipa aceasta de mir?
- ⁵ Mirul acesta s-ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei și să se dea săracilor.” Și le era foarte necaz pe femeia aceea.
- ⁶ Dar Isus le-a zis: „Lăsați-o în pace; de ce-i faceți supărare? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine;
- ⁷ căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și le puteți face bine oricând voiți, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.
- ⁸ Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare.
- ⁹ Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.”
- ¹⁰ Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la preoții cei mai de seamă ca să le vândă pe Isus.
- ¹¹ Când au auzit ei lucrul acesta, s-au bucurat și i-au făgăduit bani. Și Iuda căuta un prilej nimerit ca să-L dea în mâinile lor.

Mai erau două zile până la Paște. Întâlnirea a avut loc fie în noaptea de marți, fie în miercurea acelei săptămâni. Conducătorii religioși au un plan și un timp stabilit. Mai au nevoie doar de un agent prin care să-și atingă scopul. Identitatea acestuia este surprinzătoare.

Acest pasaj este a cincea povestire în ramă din Marcu (vezi Studiul 3). Istorisirea complotului împotriva lui Isus este legată de cea a unei femei care unge capul lui Isus cu un mir prețios. Două personaje asemănătoare acționează complet diferit, creând un contrast ironic, paradoxal.

Marcu nu dezvăluie cine este femeia din această istorisire. Darul incredibil oferit de ea lui Isus contrastează cu viclenia de care dă dovadă Iuda în trădarea Domnului Său. Numele ei nu este dezvăluit; despre el ni se spune că este unul dintre cei 12. Valoarea darului ei este menționată; prețul lui este doar promisiunea primirii unor bani.

Nu se precizează niciun motiv pentru care femeia face acest lucru, dar musafirii de la cină sunt revoltați de ceea ce ei consideră că este o mare risipă a salariului pe aproape un an, transformat în parfumul turnat pe Isus. Isus însă intervine în apărarea ei și spune că ceea ce a făcut această femeie va fi inclus în proclamarea Evangheliei în lume, spre pomenirea ei. Este ceva de neuitat. Într-adevăr, toate cele patru evanghelii relatează această secvență într-un fel sau altul, probabil datorită cuvintelor lui Isus care immortalizează fapta ei.

Și trădarea lui Iuda e de neuitat. Marcu sugerează că motivația lui a fost lăcomia. Evanghelia lui Ioan exprimă clar lucrul acesta (Ioan 12:4 6).

Marcu întrebuintează un joc de cuvinte în jurul termenului „bun(ă)/bine” pentru a ilustra că sunt în desfășurare două motive sau intrigi. Isus spune în Marcu 14:6 că fapta/lucrarea femeii este „bună” (NTR, BTF) și adaugă că săracilor li se poate face „bine” întotdeauna (Marcu 14:7). Apoi, în Marcu 14:9, numește fapta ei parte din „Vestea Bună” (BVA)/„Evanghelie”. Pe de altă parte, în Marcu 14:11, Iuda caută „un prilej nimerit/bun” pentru a-L trăda pe Isus. Acest joc de cuvinte sugerează că acest complot al oamenilor de a-L distruge pe Mesia va deveni de fapt parte din istoria Evangheliei pentru că aduce la îndeplinire voia lui Dumnezeu de a-Și da Fiul pentru salvarea omenirii.

Cum ne ajută Romani 8:28 să explicăm ce se va întâmpla aici?

Romani 8:28 De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.

Luni, 9 septembrie

Cina cea de Taină

2. Citește Marcu 14:22-31 și Exodul 24:8. Ce semnificație importantă pentru credința creștină găsim în acest pasaj?

Marcu 14:22-31

²² Pe când mâncau, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și le-a dat, zicând: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.”

²³ Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el.

²⁴ Și le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți.

²⁵ Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.”

²⁶ După ce au cântat cântările de laudă, au ieșit pe Muntele Măslinilor.

²⁷ Isus le-a zis: „În noaptea aceasta toți veți avea un prilej de poticnire; pentru că este scris: „Voi bate Păstorul, și oile vor fi risipite.”

²⁸ Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea.”

²⁹ Petru I-a zis: „Chiar dacă toți ar avea un prilej de poticnire, eu nu voi avea.”

³⁰ Și Isus i-a zis: „Adevărat îți spun că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.”

³¹ Dar Petru l-a zis cu și mai multă tărie: „Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.” Și toți ceilalți au spus același lucru.

Exodul 24:8

⁸ Moise a luat sângele și a stropit poporul, zicând: „Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.”

Marcu 14:12 consemnează că aceasta este prima zi a Sărbătorii Azimelor, când se jertfea mielul pentru Paște. Masa avea loc joi seara.

La Cina cea de Taină, Isus instituie o slujbă nouă comemorativă. Este o tranziție de la sărbătoarea evreiască a Paștelui și este direct legată de ieșirea poporului Israel din Egipt și de dobândirea statutului de popor al lui Dumnezeu la Sinai. La pecetluirea legământului, în Exodul 24:8, Moise stropește poporul cu sângele jertfei și spune: „Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.”

Este surprinzător faptul că în cadrul Cinei Domnului/Sfintei Cine, pe care Isus o instituie aici, nu se folosește în niciun fel mielul de la masa de Paște. Aceasta pentru că Isus este Mielul lui Dumnezeu (compară cu Ioan 1:29). Pâinea de la Cina Domnului reprezintă trupul Său. Noul legământ (compară cu Ieremia 31:31-34) este pecetluit cu sângele lui Isus, reprezentat prin pahar. El spune: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți” (Marcu 14:24).

Apoi, în mijlocul tuturor acestor lucruri, Isus prezice că toți ucenicii Săi Îl vor părăsi. El citează Zaharia 13:7, care vorbește despre sabia care lovește păstorul și oile care se risipesc. Isus este păstorul, iar ucenicii Săi sunt oile. Este un mesaj dur și deprimant. Dar Isus adaugă un mesaj de speranță, repetând prezicerea privitoare la învierea Sa. De data aceasta adaugă că va merge înaintea ucenicilor în Galileea. Această prezicere este cea la care va face referire tânărul de la mormântul lui Isus, în Marcu 16:7, prin urmare are o semnificație deosebită aici.

Toate acestea sunt însă prea greu de acceptat de ucenici, mai ales de Petru, care susține că și dacă toți ceilalți L-ar părăsi, el nu-L va părăsi. Cu toate acestea, Isus continuă cu limbajul solemn și prezice că Petru se va lepăda de El de trei ori înainte ca să cânte cocoșul de două ori. Această predicție va juca un rol crucial în scena procesului lui Isus și a lepădării lui Petru de El; prin urmare, are un rol esențial și aici.

Ce poți învăța din toate momentele în care l-ai promis lui Dumnezeu că vei face sau nu un anumit lucru, dar ai sfârșit neținându-te de cuvânt?

Ghetsimani

3. Citește Marcu 14:32-42. Pentru ce S-a rugat Isus în Ghetsimani și ce răspuns a primit?

Marcu 14:32-42

³² S-au dus apoi într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani. Și Isus a zis ucenicilor Săi: „Sedeți aici până Mă voi ruga.”

³³ A luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și a început să Se înspăimânte și să Se mâhnească foarte tare.

³⁴ El le-a zis: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați!”

³⁵ Apoi a mers puțin mai înainte, S-a aruncat la pământ și Se ruga ca, dacă este cu putință, să treacă de la El ceasul acela.

³⁶ El zicea: „Ava – adică: Tată – Ție toate lucrurile Ți sunt cu putință; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, facă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu.”

³⁷ Și a venit la ucenici, pe care i-a găsit dormind. Și a zis lui Petru: „Simone, tu dormi? Un ceas n-ai fost în stare să veghezi?”

³⁸ Veghează și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios.”

³⁹ S-a dus iarăși și S-a rugat, zicând aceleași cuvinte.

⁴⁰ Apoi S-a întors din nou și i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn. Ei nu știau ce să-I răspundă.

⁴¹ În sfârșit, a venit a treia oară și le-a zis: „Dormiți de acum și odihniți-vă! Destul! A venit ceasul! Iată că Fiul omului este dat în mâinile păcătoșilor.

⁴² Sculați-vă; haidem să mergem; iată că se apropie vânzătorul!”

Ieșind din Ierusalimul înconjurat de ziduri, unde mâncaseră Paștele, Isus și ucenicii Săi au trecut valea Chedron pentru a ajunge într-o grădină de pe colinele Muntelui Măslinilor. Numele Ghetsimani înseamnă presă de ulei, sugerând că în apropiere se afla o presă de procesare a uleiului de măsline. Nu se cunoaște locul exact, pentru că romanii au tăiat toți arborii de pe Muntele Măslinilor în timpul asediului din anul 70 d.H.

După ce intră în grădină, Isus îi lasă pe ucenici acolo și merge mai departe cu Petru, Iacov și Ioan. Apoi însă îi lasă și pe aceștia trei și înaintează de unul singur. Această distanțare în spațiu sugerează faptul că Isus devine din ce în ce mai izolat și mai singur în fața suferinței Sale viitoare.

Isus Se roagă ca paharul suferinței să fie îndepărtat, dar numai dacă este voia lui Dumnezeu (Marcu 14:36). El folosește termenul aramaic *Abba*, pe

care Marcu îl traduce cu „Tată”. Termenul nu înseamnă „tati/ tăticule”, așa cum au sugerat unii. Termenul folosit de un copil pentru a se adresa tatălui său era abi (vezi Raymond E. Brown, *The Death of Messiah*, Anchor Bible Reference Library, 1994, vol. 1, p. 172, 173). Cu toate acestea, folosirea termenului *Abba*, *Tată*, implică într-adevăr o legătură familială strânsă, care nu trebuie neglijată.

Isus Se roagă pentru îndepărtarea paharului suferinței. Dar Se supune voii lui Dumnezeu (compară cu Rugăciunea Domnească, Matei 6:10). Din restul narațiunii patimilor reiese clar că răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunea lui Isus este „Nu!” Nu va îndepărta cupa durerii, pentru că prin acea experiență îi este oferită lumii salvarea.

Când te confrunți cu necazuri, ești încurajat de faptul că ai prieteni care te susțin. În Filipeni 4:13, Pavel vorbește despre faptul că poate face totul prin Hristos, care îl întărește. Dar mulți uită versetul următor, Filipeni 4:14, unde apostolul începe cu „dar/însă”. Acolo el scrie: „Însă ați făcut bine că ați fost alături de mine în necaz” (NTR). Același lucru Și l-ar fi dorit Isus în Ghetsimani. De trei ori a venit căutând alinare din partea ucenicilor. De trei ori i-a găsit dormind. La sfârșit, îi trezește să meargă cu El la judecată. El este pregătit. Ei, nu.

Miercuri, 11 septembrie

Să lași totul și să fugi de Isus...

4. Citește Marcu 14:43-52. Ce se întâmplă aici și este crucial pentru planul de mântuire?

Marcu 14:43-52

⁴³ Și îndată, pe când vorbea El încă, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el a venit o mulțime de oameni cu săbii și cu ciomege, trimiși de preoții cei mai de seamă, de cărturari și de bătrâni.

⁴⁴ Vânzătorul le dăduse semnul acesta: „Pe care-L voi săruta, Acela este; să-L prindeți și să-L duceți sub pază.”

⁴⁵ Când a venit Iuda, s-a apropiat îndată de Isus și I-a zis: „Învățătorule!” Și L-a sărutat mult.

⁴⁶ Atunci oamenii aceia au pus mâna pe Isus și L-au prins.

⁴⁷ Unul din cei ce stăteau lângă El a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea.

⁴⁸ Isus a luat cuvântul și le-a zis: „Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți.

⁴⁹ În toate zilele am fost la voi și învățam pe oameni în Templu, și nu M-ați prins. Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă Scripturile.”

⁵⁰ Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.

⁵¹ După El mergea un tânăr care n-avea pe trup decât o învelitoare de pânză de in. Au pus mâna pe el;

⁵² dar el și-a lăsat învelitoarea și a fugit în pielea goală.

Este șocant că unul dintre cei mai apropiați tovarăși ai lui Isus L-a trădat în fața adversarilor Lui. Evangheliile nu intră în prea multe detalii cu privire la motivele lui Iuda. Dar Ellen G. White scrie: „Din fire, Iuda avea o puternică iubire de bani, dar nu fusese dintotdeauna atât de corupt ca să poată face o faptă ca aceasta. El nutrise spiritul rău al avariției până când acesta a devenit motivul dominant al vieții sale. Iubirea lui pentru Mamona a fost mai mare decât iubirea pentru Domnul Hristos. Devenind rob al acestui viciu, el s-a predat lui Satana și avea să fie târât adânc în păcat” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 716).

Trădarea în sine este detestată de toată lumea, chiar și de cei care se folosesc de trădători (compară cu Matei 27:3-7). Dar fapta lui Iuda este cu atât mai abominabilă cu cât caută să își ascundă trădarea sub masca prieteniei. El spune mulțimii că bărbatul pe care el Îl va săruta este Cel care trebuie arestat. Se pare că Iuda voia să își ascundă perfidia de Isus și de ceilalți ucenici.

Haosul se dezlănțuie când mulțimea Îl prinde pe Isus. Cineva scoate o sabie (Ioan 18:10,11 spune că a fost Petru) și taie urechea slujitorului marelui-preot. Isus Se adresează oamenilor din mulțime, muștrându-i că fac în secret ceea ce le-a fost teamă să facă în mod deschis, când El îi învăța pe oameni în templu. Dar Isus încheie cu o referire la împlinirea Scripturilor. Un alt semn al dublei intrigi care se desfășoară în narațiunea patimilor – că voia lui Dumnezeu se împlinește chiar și în timp ce voia omului acționează să Îl distrugă pe Mesia.

Toți ucenicii fug, inclusiv Petru, care va apărea totuși din nou, urmându-L pe Isus de la distanță și sfârșind prin a da el însuși de necaz. Dar Marcu 14:51,52 menționează un tânăr care Îl urma pe Isus – un detaliu consemnat doar aici, nicăieri altundeva în evangheliile canonice. Unii cred că este vorba chiar de Marcu, lucru ce nu poate fi dovedit. Ceea ce este remarcabil este că fuge dezbrăcat. Tânărul, în loc să lase totul ca să „Îl urmeze pe” Isus, lasă totul ca să „fugă de” Isus.

Gândește-te la ideea de a fi robul chiar și al unui singur viciu (doar un viciu l-a determinat pe Iuda să facă ce a făcut). Cât de mult urăști păcatul?

Cine ești Tu?

5. Citește Marcu 14:60-72. Compară comportamentul Domnului Isus în aceste împrejurări și comportamentul lui Petru. Ce lecție înveți din aceste diferențe?

Marcu 14:60-72

⁶⁰ Atunci marele preot s-a sculat în picioare în mijlocul adunării, a întrebat pe Isus și I-a zis: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc oamenii aceștia împotriva Ta?”

⁶¹ Isus tăcea și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat iarăși și I-a zis: „Ești Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvântat?”

⁶² „Da, sunt”, i-a răspuns Isus. „Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.”

⁶³ Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: „Ce nevoie mai avem de martori?”

⁶⁴ Ați auzit hula. Ce vi se pare?” Toți L-au osândit să fie pedepsit cu moartea.

⁶⁵ Și unii au început să-L scuipe, să-L acopere fața, să-L bată cu pumnii și să-I zică: „Proorocște!” Iar aprozii L-au primit în palme.

⁶⁶ Pe când stătea Petru jos în curte, a venit una din slujnicele marelui preot.

⁶⁷ Când a văzut pe Petru încălzindu-se, s-a uitat țintă la el și i-a zis: „Și tu erai cu Isus din Nazaret!”

⁶⁸ El s-a lepădat și a zis: „Nu știu, nici nu înțeleg ce vrei să zici.” Apoi a ieșit în pridvor. Și a cântat cocoșul.

⁶⁹ Când l-a văzut slujnica, a început iarăși să spună celor ce stăteau acolo: „Acesta este unul dintre oamenii aceia.”

⁷⁰ Și el s-a lepădat din nou. După puțină vreme, cei ce stăteau acolo, au zis iarăși lui Petru: „Nu mai încape îndoială că ești unul din oamenii aceia; căci ești galileean, și graiul tău seamănă cu al lor.”

⁷¹ Atunci el a început să se blesteme și să se jure: „Nu cunosc pe Omul acesta despre care vorbiți!”

⁷² Îndată a cântat cocoșul a doua oară. Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Isus: „Înainte ca să cânte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Și gândindu-se la acest lucru, a început să plângă.

Marcu 14:53-59 descrie cum a fost adus Isus în fața sinedriului și prima parte a procesului Său. Este deosebit de frustrant. Conducătorii încearcă în mod repetat să își demonstreze acuzațiile la adresa lui Isus. Scriitorul evangheliei notează cum mărturiile erau false, iar martorii nu cădeau de

acord. În cele din urmă, marele-preot se ridică și se adresează direct lui Isus. La început Isus nu răspunde, dar apoi marele-preot Îl pune sub jurământ înaintea lui Dumnezeu (vezi Matei 26:63) și Îl întreabă direct dacă este Mesia. Isus recunoaște sincer și deschis că este, apoi face referire la textul din Daniel 7:13,14, care vorbește despre Fiul omului care stă la dreapta lui Dumnezeu și va veni pe norii cerului. Acest lucru este prea mult pentru marele-preot, care își sfășie hainele și cere condamnarea lui Isus, pe care conciliul o acordă imediat. Conducătorii încep să Îl umilească pe Isus – să Îl scuipe, să Îi acopere fața, să Îl bată și să Îi ceară să facă profeții.

În timp ce Isus Se află înăuntru, este judecat și dă o mărturie dreaptă, Petru este afară și exprimă o minciună. Aceasta este a șasea și ultima povestire în ramă din Marcu, iar aici ironia situației se evidențiază în mod special. Sunt două personaje paralele, Isus și Petru, care acționează în mod diferit. Isus dă o mărturie dreaptă, iar Petru una mincinoasă. De trei ori este Petru abordat de o slujitoare sau de martori și de fiecare dată neagă orice legătură cu Isus, ba chiar blestemă și înjură în acest sens.

În acel moment se aude un cocoș care cântă pentru a doua oară, iar Petru își amintește brusc de profeția lui Isus că se va lepăda de Domnul său de trei ori chiar în noaptea aceea. Distrus, izbucnește în lacrimi. Iată ironia izbitoare, paradoxul – la sfârșitul procesului Său, Isus este legat la ochi și lovit, după care I se poruncește să proorocească. Era o bătaie de joc, de vreme ce nu putea vedea cine L-a lovit. Dar, chiar în momentul în care ei fac lucrul acesta, Petru Îl reneagă pe Isus în curtea de jos, împlinind exact una dintre profețiile Lui. Prin urmare, renegându-L pe Isus Petru demonstrează că Isus este Mesia.

Ce cuvinte de speranță ai adresa cuiva care, deși dorește să Îl urmeze pe Isus, nu reușește uneori? Care dintre noi nu s-a lovit de eșec când încerca să facă ce dorește Isus?

Vineri, 13 septembrie

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus, cap. 75, 76

„În timp ce blestemele înjositoare erau încă pe buzele lui Petru, iar cântatul pătrunzător al cocoșului îi răsuna încă în urechi, privirea Mântuitorului s-a întors de la judecătorii încruntați spre sărmanul Său ucenic. În același timp, privirea lui Petru a fost atrasă de Învățătorul său. În privirea aceea blândă, el a citit milă adâncă și întristare, dar nu se afla în ea nicio umbră de mânie.

Vederea acelei fețe palide și suferinde, privirea aceea plină de compasiune și iertare au străpuns inima lui Petru asemenea unei săgeți.

Conștiința i-a fost trezită. Memoria i s-a împrosătat. Petru și-a amintit de promisiunea făcută cu câteva ore înainte, că va merge cu Domnul său la închisoare și la moarte. Și-a amintit de amărăciunea sa atunci când Mântuitorul i-a spus în camera de sus că, în aceeași noapte, se va lepăda de trei ori de Domnul său. Petru tocmai declarase că nu-L cunoaște pe Isus, dar acum el își dădea seama cu o chinuitoare durere cât de bine îl cunoștea Domnul său și cât de bine citise Domnul în inima lui falsitatea care îi era chiar și lui necunoscută” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 712 , 713).

Studiu zilnic

Biblia: Marcu 5 – 11;

De ce cuvinte nu a ținut seama Isus?

Ce a făcut copila demonizată după ce a fost vindecată?

Ce trebuie să facă persoana care dorește să vină după Isus?

Care lucru este cu neputință la oameni?

Ellen G. White, Divina vindecare, cap. „În contact cu alții”

Care este argumentul cel mai convingător și apelul cel mai solemn?